

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7148** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], пл. „Св. И. Р.” № 1, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-78 / 02. 07. 2012 г. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е потвърдено Постановление изх. № 3216 от 13. 06. 2012 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, а именно - разпоредбата на чл. 121, ал.3 от ДОПК, тъй като се затруднявало дейността на търговеца. Твърди, че в акта не се съдържат мотиви и освен това било налице несъразмерност на наложеното обезпечение. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1204445 / 07. 06. 2012 г., изменена със ЗВР №1204619 / 15. 06. 2012 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма].

С искане, изх. № 10-53-06-1995 / 13. 06. 2012 г., е поискано налагането на

предварителни обезпечителни мерки, тъй като от страна на органа по приходите е установено, че очаквания размер на данъчните задължения на търговеца ще бъде в особено големи размери, същия има рискови доставчици и не притежава ДМА.

С Постановление изх. № 3216 от 13. 06. 2012 г., публичният изпълнител при ТД на НАП С., е наложил обезпечителни мерки чрез заповед върху налични и постъпващи суми в размер на 510 090,720 лв. по банкови сметки, тъй като е приел че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в големи размери.

Срещу постановлението е подадена жалба от страна на [фирма], която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП - С. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с Решение № ПО-78 / 20. 07. 2012 г. на директора на ТД на НАП- С.. Решението е връчено на 25. 07. 2012 г.

С жалба вх. № 24-15-887 / 24. 07. 2012 г., от страна на [фирма], [населено място], е оспорен издадения акт и по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител правилно е констатирал, че е постъпило мотивирано искане от орган по приходите, в което се излагат съображения, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид особено големия размер на предполагаемите публични задължения, поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Мотиви за наличието на обезпечителна нужда, са изложени, както в самото постановление, така и в съпътстващото го искане за налагане на обезпечителни мерки. Изрично е посочено, че лицето не притежава недвижими имоти, които да послужат за надлежно обезпечение.

Съдът счита за неоснователни изложените доводи, че наложеното обезпечение е несъразмерно. В тази връзка са правилни мотивите на директора на ТД на НАП С., че за задълженото лице, съществува правната възможност да поискана замяна на наложените обезпечителни мерки, с друг вид, като в това производство, което също подлежи на оспорване пред съда, могат да се ангажират допълнителни доказателства, както за собствеността на стоката, така и за нейната стойност и местоположение.

Съдът счита за неоснователни изложените в жалбата доводи, че чрез наложения заповед върху банковите сметки на дружеството, се възпрепятствала дейността на дружеството, включително и води до неизпълнение от негова страна на съществуващи договорни задължения.

От страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни

книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше и доказано, че наложените предварителни обезпечителни мерки ще спрат извършваната от него дейност, въпреки твърденията изложени в жалбата в тази насока. Освен това, видно от самото постановление, дружеството не е притежава недвижими имоти, които евентуално да послужат за обезпечение, а както беше посочено по-горе наличието на движими вещи не е безспорно установено.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу Решение № ПО-78 / 02. 07. 2012 г. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е потвърдено Постановление изх. № 3216 от 13. 06. 2012 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА Т.” ЕООД, [населено място], пл. „Св. И. Р.” № 1, ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: